12/04/2023

Μεγάλη Τρίτη στην Παναγία των Ξένων Κέρκυρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, χοροστάτησε στον όρθρο της Μεγάλης Τετάρτης, στον Ιερό Ναό της Παναγίας των Ξένων στο κέντρο της πόλεως, και πλησίον του ιερού προσκυνήματος Αγίου Σπυρίδωνος.

Στον ως άνω ιερό ναό που ανήκε στην ηπειρωτική αδελφότητα των Κερκυραίων, ψάλλουν εκ παραδόσεως της Ηπείρου βυζαντινά, ο βυζαντινός χορός υπό τον χοράρχην κον **Νικόλαο Μακρόπουλο**, ο οποίος είναι και καλλιτεχνικός Διευθυντής της σχολής Εκκλησιαστικής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως, μαζί με πολλά μέλη.

Ο βυζαντινός χορός απέδωσε όλους τους ύμνους της ιεράς ακολουθίας, αλλά και ιδιαίτερα το δοξαστικόν των αποστίχων, ήτοι το λεγόμενον **τροπάριον της Κασσιανής,** το οποίο συνέγραψε η μοναχή υμνογράφος, με εξαιρετικόν βυζαντινόν ύφος.

Ο ναός ήταν υπερπλήρης τόσο από εντοπίους όσο και από τους πολυπληθείς επισκέπτες του νησιού μας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του υπογράμμισε δύο πράξεις, οι οποίες έγιναν λίγο προ του Πάθους του Κυρίου μας στον ίδιο τόπο, στο σπίτι του **Σίμωνος του Φαρισαίου,** όπου ο Κύριος μας είχε ιδιαιτέρα φιλική σχέση μετά του Σίμωνος.

Η πρώτη πράξις είναι η αυθόρμητη κίνηση της ανώνυμης πόρνης γυναικός, η οποία έφερε μαζί της ένα αλάβαστρο πολυτίμου μύρου, με το οποίο έπλυνε τα πόδια του Ιησού, και τα σκούπισε με τις τρίχες της κεφαλής της.

Είναι πράξις μετανοίας, είναι πράξις αγάπης και ευγνωμοσύνης στον Θεό, αφού η ίδια κατενόησε την πνευματική της κατάσταση, το βόρβορο των αμαρτιών της, και ζήτησε από τον αληθινό Θεό, το**ν Ιησούν Χριστόν**, την άφεσιν των αμαρτιών της, και με την πράξη της εξεδήλωσε την ευγνωμοσύνη της, απέναντί Του.

Η άλλη πράξις ήταν η στάση του **Ιούδα,** ενός εκ των μαθητών του Κυρίου μας, ο οποίος στη μικρή κοινότητα των μαθητών κρατούσε το ταμείον, και όταν είδε την αμαρτωλή γυναίκα να εκχέει το μύρον, διελογίσθη ότι αυτό ήταν σπατάλη, μπροστά στην φτώχεια του κόσμου.

Ο καρδιογνώστης όμως **Ιησούς,** διέγνωσε τον λογισμό του και τους απάντησε, *«Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ’ ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε».*

Αυτή η πράξις του Ιούδα, υποδεικνύει τον βόρβορον της ψυχής του, την κακία, το μίσος και την πλεονεξία.

Αυτές τις δύο εικόνες, τις συναντούμε συχνά πυκνά στην ζωή μας. Υπάρχουν όντως άνθρωποι, οι οποίοι συναισθάνονται την αμαρτωλότητα τους και μετανοούν όχι επιφανειακά, αλλά καρδιακά. Όντως αυτά τα παραδείγματα θα πρέπει να μας διδάσκουν στην ζωή μας, και από την άλλη πλευρά, η υποκρισία του **Ιούδα** ότι δήθεν ενδιαφέρεται για τους πτωχούς, ενώ στην πραγματικότητα ενδιαφερόταν περισσότερο να κλέψει εκ του κοινού ταμείου, συναντάται και αυτή στην εποχή μας.

Πολλοί είναι εκείνοι οι οποίοι δήθεν ενδιαφέρονται για τους πτωχούς, αλλά στην ουσία μάλλον για τον εαυτό τους εργάζονται.

Ο Κύριος μας όμως, δέχτηκε την μετάνοια της αμαρτωλής, ενώ ο Ιούδας από μόνος του αυτοκατακρίθηκε. Ας συμπορευθούμε λοιπόν εν μετανοία στο Πάθος του Κυρίου μας, να συσταυρώσωμεν τον εγωισμό, την κακία, την πλεονεξία, την καταλαλιάν, την φιληδονία και όλα τα πάθη μας μετά του Κυρίου μας, για να μπορέσουμε να συναναστηθούμε πνευματικά, τόσο στην παρούσα ζωή μας, αλλά και στην ζωή της αιωνιότητος.